

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Morální odpovědnost a svědomí sociálního pracovníka podle Etického kodexu sociálních pracovníků České republiky

Autor práce: Bc. Luboš Vyterna

Obor studia: Etika v soc. práci

Předloženou práci považuji za velmi zdařilou. Téma spadá do studovaného oboru a týká se klíčového etického normativního standardu pro sociální práci v ČR, Etického kodexu soc. pracovníků ČR (dále „kodex“). Cílem práce je „zmapovat, analyzovat a kriticky reflektovat pojetí morální odpovědnosti a pojetí svědomí tak, jak jsou zaznamenány v Etickém kodexu sociálních pracovníků České republiky a zjistit, s ohledem na osobu sociálního pracovníka, jaký zde má význam morální odpovědnost a svědomí a jakou tyto pojmy hrají roli v rámci výkonu jeho povolání.“ (s. 6).

Podnět k volbě cíle vychází 1) ze skutečnosti, že v kodexu se centrální etický pojem „odpovědnost“ sice vyskytuje, avšak ne vždy je zřejmé, o co přesně v dané odpovědnosti jde, 2) z toho, že další centrální etický pojem „svědomí“ se v kodexu vůbec nevyskytuje!

Autor provádí s ohledem na výskyt pojmu „odpovědnost“ a jeho relevantní kontext velmi zdařilou analýzu z hlediska relačnosti odpovědnosti, tj. z hlediska, nakolik a v jakém smyslu je u dané odpovědnosti jednoznačně vymezeno, kdo je odpovědný (subjekt odpovědnosti), za co (předmět odpovědnosti), před kým (instance odpovědnosti), na základě čeho (normativní standard) a s ohledem na jaké dotčené osoby (objekty odpovědnosti).

Mám za to, že se autorovi podařilo provést kvalitní analýzu i reflexi a jasně poukázat na to, že absence pojmu „svědomí“ je s ohledem na odpovědnost soc. pracovníka tematizovanou v kodexu poměrně závažným nedostatkem. Autor kromě toho navrhuje určitá doplnění a změny ve formulaci relevantních bodů kodexu. Jedná se o přínosné doplnění a změny, které by se po nezbytném schvalovacím procesu klidně mohly v textu kodexu uskutečnit.

Rád bych zdůraznil, že předložená práce má své nesporné analytické kvality; většina závěrečných prací tohoto druhu se (podle mé zkušenosti) omezuje na kompilace doplněné vlastním ne příliš důkladným komentářem, v lepším případě se vyskytují pokusy o kritickou argumentaci. V této práci je kritická argumentace vedena důkladněji a přesvědčivěji, autor nenechává čtenáře na pochybách, že jeho analýza se skutečně blíží k jádru problematiky. Kritická analýza navíc vychází z teoretického aparátu, který umožňuje odpovědnost jakožto více než trojmístný relační pojem subtilněji zkoumat.

Jazyková úroveň práce je solidní, text je psán srozumitelně (myslím, že i i pro nezásvěceného čtenáře), stylisticky adekvátně. Autor také nezapomíná na to, aby klíčové myšlenky opakoval a příslušným způsobem na ně logicky navazoval.

Odvažuji se tvrdit, že by tato práce mohla být pro další studenty v oboru Etika v sociální (na TF) práci vítaným důkladnějším komentářem ke kodexu – s ohledem na centrální etické pojmy „odpovědnost“ a „svědomí“ (a vztah mezi nimi).

Práce má samozřejmě i své slabiny, jejich rozbor však ponechám na oponentovi práce.

Celkově práci hodnotím jako „výbornou“.

PhDr. Vojtěch Šimek, Th.D.

17. 5. 2018